

OCZYWISNY (2) *ai*

o jasne.

sg m N oczywisny (1). ◇ L oczywisnym (1). ◇ [f A oczywisną.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Bezpośrednio przekazany zainteresowanemu (2) :

W przeciwstawieniu: »zaoczny ... oczywisny« (2): SKázuiemy obiáfniáiąc: iż my/ álbo Stároftá náfz [...] máią moc dác Woźnégo ku pozwaniu. *Item, vide* Trybunał Wołyńki: o zaocznym y oczywińnym pozwie. *SarnStat* 534.

Wyrażenia: »oczywisny pozew« (1): *SarnStat* 534 *cf* W przeciwstawieniu.

»terminus oczywisny« (1): *Terminus facionatus*, 283.5. zaoczny, oczywińny *SarnStat* 162.

2. [Taki, o którym się wie na pewno, niewątpliwy: [zwierzęta] co żywo do swych par się cisną, Bacząc zsiniałej zimy już śmierć oczywisną *RybWiersze* 57.]

Cf OCZWISTNY, **OCZYWISTY**

DDJ